

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۶/۰۷/۲۰

دودیال

محصلان زموږ د ټولنې ژمن او منور قشر

او د پوهنتونو ستونزې

سریزه

د IT اوسني دوران کې زموږ یو شمېر هېوادوال له رسنیو سره بوخت دي، اما مهمه داده چې رسنۍ څه خبروي او لوستونکي څه ورڅخه اخلي؟! چاپي او بریښنايي میډیا/ رسنۍ زیاتره سیاست، تاریخي پېښو، اعلانونو او خبرتیاوو- تبلیغاتو او تر یوې اندازې د ادبیاتو برخو کې بوختي دي. راقم السطور تر ممکن بریده د ورځې ساده او د ولس ژوند سره سیده ترلي اقتصادي مسایل لیکي. مخکنیو لیکنو کې د بیکارۍ دله منځه وړلو، بیوزلۍ د کمښت (poverty reduce/eliminating poverty) او معیشت مسایل راته لومړیتوب ښکاره شو، وروسته دا دی د تعلیم او زده کړو موضوع باندې له عمومياتو پیل او بیا به یوې پایلې ته ورسېږو. زده کړه د ځوانانو لومړیتوب دی، نو ځکه د مقالو دغه سلسله د ټولنې دغه فعال او انرژي لرونکي قشر ته وقف شوه.

ځوانان او د دوی دریځ
زموږ د ټولنې دیموگرافيکي جوړښت، سني گروپونه او په مجموع کې (population pyramid) تر نورو هېوادو حیرانونکي توپیر لري، د یو شمېر اټکلي ارقامو له مخې؛ د ټول نفوس ۶۰٪ شاوخوا ځوانان دي. د دې مانا داده چې زموږ ټولنه یوه ځوانه ټولنه ده. په هره ټولنه کې ځوانان زیاتره په تحصیل بوخت او وروسته د ادارې، کار، سیاست او اقتصاد ډگر ته ورځي. د ډېرو زیاتو ناهیلیو، بیوزلي، دتکره ښوونکو د نشتوالي، د هېواد د تیاره فضا او ناخوالو سره سره ګڼ شمېر ځوانان له ښوونځیو فارغ او پوهنتونو ته یې د شمولیت آزمویښه ورکړه، ګڼ شمېر ځوانان پوهنتونو ته بریالی شول. ډېر ژر به دوی د پوهنځیو بېلابېلو څانګو کې خپل مسلکي درسونه پیل کړي، خو ستونزه

د پاڼو شمېره: له 1 تر 4

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې ښې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرلو مخکې په څیر و لولئ

دا ده چې دوی همدومره هڅه کافي بولي، له دې وړهخوا د وړاندې تګ امکان ورته نشته، آن دا چې ذهنونه تړل شوي دي.

د ښوونځي دوره او عمومي متوسط مکمل تعلیمي سند (علمی سند او د علم دحاصلولو پړاو) نه دی، دا صرف تعلیم دی. اصلاً مسلکي پوهه، تخصص او علمی سفر وروسته د پوهنتون له دورې پیل کیږي. یو شمېر ځوانان نا هیلي دي چې د ښوونځي دورې څخه وروسته دولتي ادارو کې کار نه ورته میسر کیږي. دوی باید پوه شي چې ښوونځی لوستل یواځې حکومت کې د کار او یو ناچیز معاش تر لاسه کولو لپاره نه دی، بلکې په دې سره یوځوان سواد زده، ځان او شاوخوا ټولنه پېژني، مستقل شخصیت کیږي، څه ناڅه د خپل هېواد، خلکو، تاریخ، جغرافیه، چاپېریال او ابتدایي ریاضی، فزیک، کیمیا او سانیسی پوهې سره آشنا کیږي.

په زیاترو هیوادو کې له بکلوریا دورې (اوزمور د دولسم ټولګي معادل) وروسته، د حرفو او فنونو په برخه کې د کار د مهارتونو په خاطر ځانګړي انستیتیوتونه شته. لکه د بریښنا او تخنیک، د لرګیو صنایع، د څرمن او کاغذ او کارتن صنایع، صابون او نور دیترجنټونه تولیدول، دچرګانو، شاتو، ورېښمو او کبانو روزنه، د سبو او خوراکی توکو پروسس... او لسګونه نورې حرفوي زده کړې چې ځوانان دوو یا دوه نیم کالو کې د کار بازار ته چمتو کوي. دغو هېوادو کې د تشبثاتو مدیریت ډیر نوښتګر او فعال دی، د اقتصاد څرخونه ډېر ښه ګرځوي. موږ پخوا یو شمیر نیمه عالي موسسې او حرفوي انستیتیوتونه لرل، متأسفانه هغه په جنگونو کې ړنګ شول. اوس ځوانان وروسته تر بکلوریا، پوهنتون ته ځي. دا ښه خبره ده، خو نه هیروو چې اوسني وخت او یو ویشتمه پېړۍ کې یواځې حرفوي مهارت او د پوهنتون د لوستلو هیله لرل کافي نه دي. موږ لوړ علمی ظرفیت او د پوهې په ډګر کې د علمی څېړنو سرته رسولو ته اړ یاستو، نوڅکه زموږ ځوانان باید پوهنتون د اکادمیک مرکز او د علم د زده کړې او د ریسرچ د توانایی دموډلو د مرجع په توګه پام کې ولري، چې دا موخه ډېر لږ ځوانان پام کې نیسي.

د تجربې له مخې؛ زموږ ځوانان تر دولسم ټولګي وروسته؛ خپله وړتیا، د علاقې وړ څانګه او د پرمختګ چانس نشي سنجولای، د افغانستان د پوهنتونو له پوهنځیو او د هغو له څانګو سره آشنا نه وي، دوی مطالعې سره عادت نه دي، په یوه بهرنۍ ژبه او کمپیوټر د اړتیا په اندازه نه پوهیږي، د لغاتو زیرمه یې ډېره محدوده او د پوهنتون له درسي کتابونو ښه اخځ نشي کولای. آن دا چې اکادمیک دسپلین او انضباط رعایتول، د وخت مدیریت، نوي ماحول کې توافق کول ورته ستونزمن وي. د ښوونځي دوره کې دا مشورې چا ورسره نه وي کړي. یو څوک مجبور یږي چې دوی ته دا مسایل مخکې تر مخکې ووايي او وېی لیکي.

هغه ځوان او پېغله چې پوهنتون ته ځي باید د علم حاصلول ځانته هدف وټاکي، علم وپېژني او اهمیت باندې یې پوه وي. هر ښوونځی لوستی یا د مدرسي فارغ عالم نه دی، عالم ځانګړي اوصاف لري. زموږ فارغان دې هڅه وکړي چې ځان د علمیت اوچتي کچې ته ورسوي.

دلته زموږ بحث په علم او هغو علمي څانګو باندې دی، چې دهیواد او ننني عصر غوښتنه ده، خو موږ پکې پاتې راغلي یاستو، یو شمېر پوهنتوني څانګې مو محدودې، یو شمېر نورو ته د کار بازار کې تقاضا نشته، نورې د کیفیت او تجهیزاتو د کمښت له امله بې کیفیته او ریسرچ کې ناتوانه دي. نو علم، علمي څانګې او اړتیا یې څه ده؟

علم پر تیوري ولاړ د اندازه کولو، په ارقامو د ښودلو، اټکل کولو او تجربه کولو، یوه سیستماتیکه پروسه ده چې معلومات او پوهه د فرضیو په اډانه کې سمبالوي. علمي څیړنې (Scientific Research) په وسیع افق، یونیورسل او د نړۍ په کچه او دټول بشریت په اړه دي. د ژوند اړتیاوو او مشاهداتو د علم ډګر پراخ کړ چې نن ورځ د ټولنیزو او طبیعي علومو برخو کې بیلابیلې نورې څانګې شته. د علم بنسټ علمی څېړنه ده چې داسې یې پېژنو:

"Research is a process of steps used to collect and analyze information to increase our understanding of a topic or issue". It consists of three steps: Pose a question, collect data to answer the question, and present an answer to the question .

دلته ګورو چې تحقیق یوه پروسه او ټاکلې قدمونه دي، خپل میتودونه لري، په دې پروسه کې فرضیې مخې ته ږدو، ارقام راټول او تحلیلوو او هغو ته انکشاف ورکړو، ترڅو د څېړنې پوښتنه ځواب شي، چې (Hypotheses and Development) یې بولي. دا به د دوو مقاصدو لپاره وي؛ یا به د تحقیق په نتیجه کې په لاس راغلی پایله تطبیقي ډګر ته لیږو (applied research) به وي، یا به د خالصې پوهې په توګه د نظریاتو په توګه ورڅخه کار اخلو، چې (research Pure) به وي. علم تر لاسه کول، څېړنه او زده کړه په پرانیستي فکر کیږي چې د انسان معلوماتو کې زیاتوالی راولي او د ژوند مقاصدو ته ورباندې رسیږو.

Research can be defined as the search for knowledge, or as any systematic investigation, with an open mind, to establish novel facts, solve new or existing

problems, prove new ideas, or develop new theories. The primary purposes of basic research (as opposed to applied research) are documentation, discovery, interpretation, or the research and development of methods and systems for the advancement of human knowledge. Approaches to research depend on epistemologies, which vary considerably both within and between humanities and sciences .

علمي څېړنه د علمي ژوند يوه برخه ده او د واقعيتونو د موندلو لپاره پر ارقامو او شواهدو ولاړ روش (Evidence-Based Scientific Approach) چې په دې کې د شخصي نظر او بې ثبوتو فرضيو په پرته، پرېکړې او پايلې د تجربې شواهدو، کره اثباتونو او په پايلنيزه ولاړې وي. څېړنه بېلابېلې بڼې لري، لکه کيفي، کمي، نوښتيزه، اکتشافی، ...

ولی راقم السطور د متعارفو اقتصادي ورځنيو ليکنو په دوام دځوانانو او تعليم مسئله رامنځته کړه؟ علمي پرمختگونه د چينايي ريل په سرعت (1000 km/h) پر مخ ځي، آن دا چې د black hole اسرار کشف شول، د نويو څېړنو له مخې د DNA راز حيرانوونکی و، د بانکونو او لويو پانگوالودوران کې لويديلي پانگه لس په توان د لوړو اعدادو کې راځي، په لايتناهي فضا کې د شکر د ماليکولونو ليدل کېدل بله حيرانوونکې پېښه ده... دا دی وروستيو پرمختياوو کې د چين د مصنوعي ذکاوت د نوي نړيوال نظم په پرانيستو کنفرانس (WAIC) کې حيرانوونکې ويناوې وشوې. دا نړيوال نظم د پخواني نړيوال نظم (اقتصادي نړيوال نظم، سياسي نړيوال نظم / ليرال ديموکراتانو له نظر سره سم) په دوام بل (نظم!) دی. چين (WAICO) نظم کې ۲۹ هېوادونه او امريکا مخکې تر دې ۳۵ هېوادونه د مصنوعي ذکاوت د واحد معيار منلوکې راغلې وو، د معاملاتو transaction برخه کې bitcoin يو بل تحول دی. خو موږ لاهم د بشري مرستو په چال او نيرنگ له نوښت، کار-روزگار وتلي، درويزه، هفته واردارلې بوجيو ته لاس نيولي، استقلاليت مو له لاسه ورکړ، زرخريد نوکران شولو، قدرتونه د موږ له بې کمالۍ زموږ کانونه لوتي او ځوانان موله وطنه په وتلو دي...

صنعتي او پرمختلې هېوادونه خپل هر نوښت نړيوالو ته يو (تاريخي فرصت) بڼي، دا په داسې حال کې چې موږ لا د غذايي مصنوعات او د معمولي ناروغيو د درملو او واکسينولرونو کې شوي نه ياستو. موږ له يوې داسې تاريخي نابرابرۍ سره مخ ياستو چې پېغلې مو تحصيل ته لاسرسی نه لري. زموږ ځوانان د حياتي پوهې او معلوماتو لپاره له پرمختللي تکنالوژۍ او د (open source) له مزيت خبر لا نه دي. پوهنتونونه د نصاب ستونزه لري او د علمي تحقيق بودجه نشته. مصنوعي څيرکتنيا د نړۍ د سيالۍ نوي ډگر گرځېدلی دی، خو افغانستان؛ افغانستان کې تېرو شلو کلونو کې ښوونځيو او پوهنتونو ته ډېر پام وشو، د کميت له پلوه پوهنتونونه زيات شول، خو د کيفيت له پلوه لاهم ستونزې وې. هر پوهنتون کې د علمي تحقيق څانگه جوړه شوه او د لوړو زده کړو په وزارت کې د علمي تحقيق رياست تشکيل کې اضافه شو. د ريسرچ اوريسرچ ميتودلوژۍ زيات سيمينارونه او کنفرانسونه داير شول. له دې پلوه د دولتي ادارو اړتيا څه ناڅه پوره شوه، ډېرو برخو کې اداراتو او سازمانو علمي څېړنې وکړې. له جمهوريت پاتې اوسنی ظرفيت دهماغو خواريو پايله ده. لاهم نور کار ته اړتيا وه، خو مخکې تر دې چې پيل شوی سيستماتيک کار پرې شي، مخکې د انقطاع او تشيال تر پېښېدو او مخکې تر دې چې يو ځل بيا تخيلوي اثرات ووينو، هيله ده د پوهنتونو او علمي مراکزو لوري ته پاملرنه ترېخوا هم زياته شي. اوسني حالت کې زموږ پوهنتونونه نه يواځې دا چې ستونزې لري، بلکې نيمگړتياوې پکې شته.

په نوره نړۍ کې پوهنتونونه بېلابېلو برخو کې تحقيقی پروژې پر مخ وړي او فارغان ريسرچ زده کوي. افغانستان کې هم د روغتيا، کانونو، اوبو، کرنې، چاپېريال پېژندنې، د اقليم بدلون، غذايي مصنوعات، د کرنې د محصولاتو د توليد لوړلو، ارزشي زنځير، مارکيت، پروسس، بانکي چارو، ښوونې او روزنې برخو کې علمي تحقيق ته کلکه اړتيا لري. د دغو ټولو څانگو فارغان بايد وکولای شي خپلو کاري ساحاتو کې تحقيق وکړي، ستونزې ومومي او دحل لارې ورته وښيي. نن ورځ علمي مراکز د ټولنې او نورو اړوند سازمانو د خبرتيا لپاره د خپل ريسرچ راپور خپروي، چې له مقدمې او دستونزې له ښودلو نيولي، موخو، ريسرچ ميودولوژۍ، تېرو ادبياتو ته کتنې، د ارقامو د ټولولو او د هغو تحليل، تر مناقشې، بحث او وړاندیزونو پورې ټول پکې درج کوي. همدا اوس نړۍ کې هر پوهنتون علمي ژورنال لري او دولتونه په ملي بودجه کې ترټولو برخو زياته بودجه علمي څېړنو ته تخصیصوي. پرمختللو هېوادو کې د ريسرچ پايله او هره سپارښتنه (recommendation) د عمل ډگر ته ورځي، د ځانگړي څانگې له هر research finding ډېر ژر مماثل سازمانونه او ټوله ټولنه خبريږي.

افغانستان کې پوهنتون ته بريالی شوی ځوان په دې مسئله ډېر نه پوهيږي او لا ورته مهمه نه ښکاري. تر دې هم مهمه دا چې پوهنتونو کې، په تيره بيا دطبيعي علومو څانگو کې ريسرچ او دريسرچ وسايل او امکانات ډېر محدود دي. زموږ محصل بايد پوه شي چې يواځې د والدينو په سپارښت پوهنتون ته ولاړ نشي. هغه هم په داسې فکر چې يوشمېر والدين پرته له دې چې د خپل اولاد استعداد او علاقه وپېژني، خپل اولاد مثلاً د معالجوي طب، ستوماتولوژي

او دی ته ورته څانگو ته هڅوي. دا په دې خاطر چې دوی ته یې د استخدام زیات فرصتونه او اقتصادي اړخ مهم بنکاري. حال دا چې پوهنتوني ټولې څانګې د ټولنې لپاره ضرور دي. پوهنتون کې د بیلګې په توګه کومې څانګې شته؟

د طبیعي علومو برخه کې کیمیا، فزیک، بیولوژي، کرنه، اینجینیري، د وترنري علوم، کمپیوتر ساینس، ریاضی، زمکپوهنه، معالجوی طب، هایدروالوژي، هایدرو متری، چاپیریال پوهنه او دې ته ورته پوهنځي لرو، هر پوهنځی بیلابیل دیارتمنتونه لري.

موږ افغانستان کې د طبیعي علومو برخه کې کافي څانګې چې زموږ ورته اړتیا ده نه لرو، لکه د طبابت معاصرې څانګې، د اوبو مطالعات او د اوبو سنجول، کان پېژندنه او تفحصات، د تخنیک ډېری څانګې، فضایی مطالعات او استروونومي، بایوتکنالوژي، د صنعت اوکان مصنویت او نورې څانګې. د ټولنیزو علومو برخه کې اقتصاد، ژبي او ادبیات، حقوق، شرعیات، ښوونه او روزنه، بدنې روزنه، اداره او پالیسي، ژورنالیزم او ډیجیټل پوهنځي لرو، خو ډېری زیاتې نورې څانګې او پوهنځي نه لرو.

زموږ پوهنتونو کې جوړې شوي او شته څانګې کافي نه دي. باید موجودو څانګو ته پراختیا ورکړو. د پوهنتونو او زده کړو کیفیت ښه کړو، علمي تحقیق دود کړو. پوهنتونونه مو باید د تشکیلاتي او مالي استقلالیت ترڅنګ، اکاډمیک استقلالیت ولري.

د دغو څو ټکیو پوهېدل پوهنتون ته د بریالۍ شویو ځوانانو لپاره حتمي دي. ځوانان باید پوهنتون ته په ځانڅيري ډول ورشي. محصلان زموږ د ځوان قشر استازي دي. دوی باید د خلکو په تېره د ځوانانو د ستونزو حل په علمي طریقو ومومي. محصلان یو منور او رسالتمند قشر دي. د ټولنې هیلي دوی ته دي. هر حرکت کې پاک رب برکت اچوي او د خپل حال بدلول زموږ خپل کار دی. الله پاک دا پیغام موږ ته خپل سپیڅلي کلام کې دا سې رارسوي:

چا چې خپل قدر پخپله وکړ ګله ستاره د هغه قوم په غرچ شوله
خداي هم نه بدلوي حال دهغه قوم څوک چې نه بدلوي خپل حال پخپله

هېوادوال مو زده کړو او علم ته کلکه اړتیا لري، ستونزې په پوهه او د مسلکي- تخصصي عالي تحصیلاتو لرونکو ځوانانو حل کولای شو. تر څو ځوانان د موجودو ستونزو د حل لپاره خپل عزم جزم نه کړي، د رڼا او خوشحالي څرک به ونه لگيري.

(دوام لري)